

KW 326/14

Minister
Spraw Wewnętrznych

KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna

09. 06. 2014

Wpł. Nr dz. *WW/326*

DP-I-0232-200/14/EM

Warszawa, dnia 3 czerwca 2014 r.

Pan Piotr Zientarski

Przewodniczący

Komisji Ustawodawczej Senatu RP

Szanowny Panie Przewodniczący

W odpowiedzi na pismo nr BPS/KU-034/629/3/14, dotyczące sporządzenia opinii *odnośnie projektu ustawy o zmianie ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora, ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne oraz ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (druk senacki nr 629), uprzejmie informuję, co następuje.

Propozycja dodania do ustawy z dnia 9 maja 1996 roku *o wykonywaniu mandatu posła i senatora* (Dz. U. z 2011 r. Nr 7, poz. 29, z późn. zm.) Rozdziału 5a zatytułowanego *Przepisy karne* budzi szereg wątpliwości.

Należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy *o wykonywaniu mandatu posła i senatora* organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz inne podmioty wskazane w art. 20 ust. 1 ww. ustawy są obowiązane najpóźniej w ciągu czternastu dni powiadomić posła lub senatora o stanie rozpatrywania sprawy i w terminie uzgodnionym z posłem lub senatorem ostatecznie ją załatwić. Problematyka interwencji parlamentarzystów wymaga niejednokrotnie dokonania pogłębionej analizy, w tym oceny stanu prawnego i faktycznego oraz zebrania informacji od poszczególnych służb i jednostek podległych lub nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych (np. uzyskanie danych z jednostek organizacyjnych Policji różnego szczebla z terenu całego kraju). Ponadto, wpływ na opracowanie projektu odpowiedzi ma wiele okoliczności niekoniecznie zależnych bezpośrednio od organu udzielającego odpowiedzi. Zgodnie z przyjętą praktyką, w przypadku braku możliwości udzielenia odpowiedzi w ustawowym terminie, zastosowanie znajduje instytucja tzw. prolongaty, polegająca na poinformowaniu autora interwencji o konieczności załatwienia sprawy w innym niż ww. terminie.

Proponowana w art. 47b ustawy *o wykonywaniu mandatu posła i senatora* odpowiedzialność karna w postaci kary grzywny w przypadku naruszenia przepisu art. 20 ww. ustawy budzi wątpliwości w świetle wyżej podniesionych argumentów w zakresie zasadności penalizowania przy pomocy narzędzi prawa karnego (do przedmiotowych postępowań stosowane będą przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia).

Kolejną wątpliwością wynikającą z propozycji wprowadzenia przepisów karnych w ustawie *o wykonywaniu mandatu posła i senatora* jest sposób przeprowadzenia postępowania dowodowego

mającego na celu wykazanie umyślności sprawcy czynu określonego w art. 47b ww. ustawy. Nie jest również jasne, czy przewidywana odpowiedzialność karna obejmuje także sprawy prolongowane. Ponadto, jak wskazano powyżej, w procesie przygotowania projektu odpowiedzi na interwencję uczestniczy wiele podmiotów.

Należy również wskazać, że ustawodawca proponując dodanie rozdziału 5a zatytułowanego *Przepisy karne w ustawie o wykonywaniu mandatu posła i senatora*, nie dokonał analizy celowości wprowadzenia takich przepisów. O powyższym może świadczyć brak przedstawienia wniosków ww. analizy w uzasadnieniu przedmiotowego projektu.

Ponadto w związku z propozycją dodania Rozdziału 5a do *ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora*, która penalizuje brak realizacji obowiązku wyrażonego w art. 20 ust. 2 lub 3 wymienionej ustawy projektodawca w uzasadnieniu nie wskazał szczegółowych przyczyn wdrożenia tego rodzaju sankcji. Zasadnym wydaje się, aby *ratio legis* dla sugerowanych zmian wynikało z analizy zjawiska kierowania przez parlamentarzystów interwencji i ewentualnej skali braku udzielonych odpowiedzi, wyjaśnień, itd. przez organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego, zakłady lub przedsiębiorstwa państwowe oraz organizacje społeczne, a także jednostki gospodarki niepaństwowej. Wówczas możliwym jest wyciągnięcie wniosków, co do skali problemu i zasadności wdrażania szczególnych sankcji w postaci przepisów karnych.

Nadto wydaje się, że ewentualne wejście w życie proponowanego przepisu może rodzić pewne trudności interpretacyjne, w szczególności dotyczące oceny stanu faktycznego w zakresie udzielenia lub nieudzielenia odpowiednich informacji posłowi lub senatorowi. Treść uprawnienia określonego w art. 20 ust. 1 powyższej ustawy sformułowana jest w sposób ogólny, a specyfika spraw prowadzonych przez np. Policję (nierzadko objętych szczególnymi regulacjami wynikającymi np. z *Kodeksu postępowania karnego*) zawęża zakres podmiotowy i przedmiotowy możliwych do przekazania informacji. Przy tak ogólnym sformułowaniu uprawnień posła lub senatora i braku ściśle określonego zakresu udostępnianych informacji, nie wydaje się zasadne wprowadzania sankcji karnej, o której mowa w projekcie.

Mając na uwadze wymienione poważne wątpliwości, wprowadzenie odpowiedzialności karnej za nieprzestrzeganie obowiązków określonych w art. 20 ust. 2 i ust. 3 *ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora* stanowi rozwiązanie kontrowersyjne przede wszystkim z punktu widzenia jego celowości, jak również możliwości przeprowadzenia takiego postępowania.

Grzegorz Karpiński
MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Grzegorz Karpiński
z up. Grzegorz KARPIŃSKI
Podsekretarz Stanu